

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת קדושים - תהיו מכבדים זה את זה

"ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא י"ט, י"ח)

תנא דבי אליהו: "אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: 'בניי אהובי', כלום חיסרתי דבר שאבקש מכם? ומה אני מבקש מכם, אלא שתהיו אוהבים זה את זה, ותהיו מכבדים זה את זה ותהיו יראים זה מזה!"

סיפר לי יהודי ממבשרת ציון- אב שכול. נולדו לו שלושה ילדים. בן אחד נהרג בצבא ל"ע. נשארו שני אחים. האיש זכה לחתן אותם, אולם דמעתו על פניו. מה קרה? הוא אמר לי: "בני לא מדברים זה עם זה! לא שווה לי כלום!"

בגמרא כתוב (שבת ל"א) שבו'אהבת לרעך כמוך' (ויקרא י"ט, י"ח) כלולה כל התורה!

בפרשת קרבנות הנשיאים נתנאל בן צוער יעץ לנשיאים שכולם יביאו נדבתם בשווה, שלא יעדיף אחד על חברו, כדי שלא תיפול קנאה בין איש לרעהו ע"י שאחד יגדיל קרבנו יותר מחבירו, כמו שמצאנו אצל קין והבל.

לקב"ה היתה נחת רוח מזה עד שאמר להם: "אתם עשיתם באופן כזה כדי שתהיו כולכם אוהבים זה לזה, ולא תיפול קנאה ושנאה ביניכם. קחו אותי גם כן ביניכם!"

קראנו בהגדה: "אילו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה, דיינו". בזכות עצם האחדות! לא היה מצב לקבל את התורה אם לא היינו מאוחדים!

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א

חבר הרבנות מבשרת ציון

אנחנו נמצאים בארבעים ותשע יום בין פסח לחג השבועות, ימי הכנה לקבלת מתן תורה. בכל יום אנחנו סופרים ומתכוננים לקבלת התורה הקדושה.

מפורסמים דברי הרמב"ן שאלו ימים מיוחדים כמו חול המועד, אלא שאירע מקרה טראגי ונפטרו בהם עשרים וארבע אלף תלמידי רבי עקיבא ולכן אין אנחנו שמחים.

הימים האלו הם הכנה לחג השבועות! ידועים דברי חז"ל הקדושים: "דרך ארץ קדמה לתורה!" (מדרש רבה פרשה ט"ו). אי אפשר לקבל תורה כאשר האדם עם מידות מושחתות או כאשר אנחנו לא מאוחדים! עשרת הדברות נאמרו בלשון יחיד! כאיש אחד בלב אחד.

מסופר על הגאון רבי שלמה זלמן אויירבך צ"ל שהיתה תקופה קשה שגזירות קשות נחתו על הציבור, מחלות ותאונות יחד.

אנשים עלו אל ביתו ושאלו: "במה להתחזק? האם בשמירת השבת? או בצניעות? או שמא בהלכות ריבית?"

הרב ענה להם נחרצות: "במקום לחפש במה להתחזק רוצו לחתום! לחתום תהו, כן. רוצו לחתום לשכן שרוצה להרחיב את הבית בבניית מרפסת או חדר. תפסיקו להתעקש ולהתווכח עם חברכם. בזאת אני מבטיח שכל הגזרות יעלמו!"

זו ראייה של גדול בישראל! ההשקפה נכונה שמה שה' רוצה מאיתנו הוא שנכבד אחד את השני!

הדברים מפורסמים וידועים שזה רצון השם!

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל הענינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן ג'ינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה אנאל חביבה בת שולמית לאה בת תמר מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומר בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה דרור בן סופיה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגנט רונית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי אורן בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

צאת לכת

ע"ה	כנסת לכת	צאת לכת	יבוי תם
י"ט	18:50	20:03	20:56
ת"א	19:09	20:01	20:53
מ"ט	19:12	20:04	20:56
כ"ב	19:09	20:02	20:53

שואל ומשיב בהלכה – ספירת העמר – חלק ג'

האם נשים צריכות לספור 'ספירת העומר'? ואם כן, האם צריכות לספור עם ברכה? מה הדין אם אדם טעה במניין השבועות אבל צדק במניין הימים?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: !

נשים פטורות ממצוות עשה שהזמן גרמא, לכן נשים פטורות ממצוות ספירת העומר, מכיוון שהמצווה תלויה בזמן. אם אישה רוצה, היא יכולה לספור. לדעת הספרדים, אישה סופרת בלי ברכה. מקורות: או"ח תקפ"ט, ו.

לאשכנזים: דעת הרמ"א שאישה שמקיימת מצוות עשה שהזמן גרמא יכולה גם לברך עליה. יש פוסקים אשכנזים שהורו שעדיף שאישה לא תברך על הספירה, מכיוון שלא מצויה בבית-הכנסת, ויש חשש גדול יותר שתשכח לספור יום אחד. ייתכן שלא תשים לב לכך ותמשיך לספור לאחר מכן בברכה. מי ששכח לספור יום אחד (בלילה לא ספר וגם ביום שח ולא ספר), אינו רשאי להמשיך ולספור בברכה. מקורות: משנה ברורה תפ"ט, ג.

מי שנוהגת להתפלל תפילת ערבית בכל יום או שבני ביתה רגילים להזכיר לה לספור, החשש שתשכח לספור באחד מימי ספירת העומר קטן יותר. לכן אם היא רוצה - היא יכולה לברך ולספור. מקורות: 'מגן אברהם' תפ"ט, א.

יש אומרים שלפי הקבלה אין לנשים לספור את ספירת העומר אפילו בלי ברכה. מקורות: 'רב פעלים' ח"א סו"י י"ב.

מצווה לחנך את הילדים הקטנים לספור את ספירת העומר בברכה מדין חינוך. אפילו קטן שהגדיל, כלומר: נהיה בר-מצווה בתוך ימי הספירה, אפילו אם הקפיד לספור את ספירת העומר לפני שנהיה בר-מצווה מידי יום, מכיוון שבעודו קטן לא היה מחויב במצוות מן התורה כמו גדול, אינו יכול להמשיך לספור בברכה בשאר הימים. מקורות: שו"ת 'ביע אומר' ח"ג או"ח כ"ז.

הטעה בספירת העומר במניין השבועות אבל את מספר הימים מנה כראוי יכול להמשיך לספור בברכה.

דאגה לזולת ושְׂכָרוֹ

הרה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א סיפר: שמעתי מעשה נורא מאת הגאון הגדול רבי יוחנן וואזנר שליט"א (ראב"ד במונטריאול). לפני זמן מה נבחן אצלו אברך צעיר בן 26 שנים בלבד שבא לפניו לעמוד בכור המבחן. האברך גילה בקיאות ובהירות נפלאה בשולחן ערוך אבן העזר. הרב יצא מכליו ממש לנוכח המראה הגדול הזה. אברך צעיר אשר ידיו רב לו באופן אשר אינו מתאים כלל לפי מניין שנותיו אלא רק לזקן ויושב בישיבה. בנוסף האברך סיפר כי סיים את הש"ס כמה פעמים ומכהן כבר בהוראה...

לאחרונה הגאון ר' יוחנן פגש את אבי הת"ח והוא הכביר בשבח בנו אשר הינו ממש כאחד הגדולים. האבא סיפר שבנו בילדותו וגם בתחילת שנותיו בישיבה כלל לא היה מוכשר - לא בידיעת התורה ולא בהבנת התורה, אלא כך היה מעשה: כשהיה בנו בשיעור ב' בישיבה קטנה בעיר מונסי, בחר צעיר נכנס לישיבה בשיעור א'.

המשיך האב וסיפר: "הבחור היה נחבא אל הכלים והיה ביישן. הגבאי קרא את הבחור הביישן לעלות לתורה. הבחור לא ידע איך להחזיק את עצמו. זיעה קרה שטפה את כל גופו ובקושי רב גמגם את הברכות. בני הבין את הנעשה וחשש שמא יעשו הבחורים 'מטעמים' וילעגו ויבזו לו, מה שיעמיק את הפגיעה בנפש הרכה של הבחור לכל ימיו וגם עלול לפגוע ולהזיק לדורי דורות.

בני ניגש אל הגבאי וביקש ממנו לעשות 'הגבהה' - להגביה את ספר התורה לאחר הקריאה (כפי מנהג האשכנזים). הגבאי הסכים. הבן ניגש אל הבימה, תפס את ספר התורה ועשה 'הגבהה' כמו שנוהגים לעשות בשמחת תורה... כלומר הוא הפך את הס"ת כשהכתב לצד הקהל ואילו הקלף מכון כנגד פניו. מיד נשמעו צעקות: "לא יעשה כן במקומו" וכו', וגעשו ורעשו הרוחות...

לאחר התפילה אחד מראשי הישיבה החליט לסלק את בני מיד מהישיבה בהטעימו: "וכי אנחנו מחזיקים ליצינים וקלי דעת כמותו?!". אבל איש אחד מראשי הישיבה חשב שלפני שעושים כן צריך לשאול אותו מדוע עשה כן. הבחור הסביר לו שעשה זאת כדי שידברו וילעגו לו וישכחו מה'עלייה' של הבחור הביישן.

מאותו היום נפתחו לו מעיינות החכמה. הבחור עלה ונתעלה עד שהגיע בגיל 26 לכאלו הישגים בתורה - מורה הוראה בפועל, בעל מידות טובות, סיים כמה פעמים את הש"ס... הכל התחיל מ'ואַהֲבָה לְרַעַף קְמוֹץ' (ויקרא י"ט, י"ח) שקיים בכל מאודו! (מעובד מתוך 'רפידתו זהב ע"פ אסדר לסעודתא')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הצדיק הרב שבתאי בן חיים זצ"ל

הצדיק הרב שבתאי בן חיים זצ"ל - נולד בשנת ה'תר"פ (1920) בכפר זָבֵר בכורדיסטן. אמו נפטרה כחמישה חודשים אחרי לידתו ואביו נישא בשנית למרת שרה. המשפחה עברה לגור בכפר נהלא. מאוחר יותר עברו לגור בעיר עקרא שבכורדיסטן, שם בין השנים ה'תרפ"ה – ה'תרצ"ד (1925-1934) למד בת"ת אצל חכמי כורדיסטן. כבר בצעירותו התגלה כעילוי והצטיין בבקיאותו ובאהבתו לתורה. מוריו הציעו לאביו לשלוח אותו לעיר מוסול שבעיראק כדי שיתעלה יותר בלימוד התורה. משפחתו עברה לגור לכפר שוש עקב קשיים כלכליים. בין השנים ה'תרצ"ד-ה'תרצ"ח (1934-1938) למד בישיבה גבוהה במוסול בה למד שחיטה ובדיקה, רבנות, מוהלות ודיינות. לאחר סיום לימודיו ניגש לבחינות בשחיטה ובדיקה, רבנות, מוהלות ודיינות. רבינו עבר את הבחינות בהצלחה והוענק לו כתב הסכמה. לאחר נישואיו למד גם קבלה.

באותה השנה התמנה למשרת דיין בבית הדין הרבני שבעקרא. המשורה אושרה גם על-ידי ממשלת עיראק. רבינו שימש כאב"ד ופסק ליהודים וגם למוסלמים בענייני ממונות. ליהודים פסק גם בענייני נישואין וגירושין. בנוסף הסתובב בכפרים שבכורדיסטן כדי לשחוט ליהודים שגרים בכפרים שלא היה להם רב ושוחט, מל תינוקות וערך חופה וקידושין. בשנת ה'תרצ"ט (1939) חזר אל אביו לכפר שוש. גויס לצבא העיראקי בניגוד לרצונו והוא לא הצליח להתחמק. גם בתקופת שירותו הקפיד לאכול אך ורק כשר ולשמור על אורח חיים דתי עם לימוד תורה. עבר ניסיונות לא קלים. לאחר נישואיו שני בניו הקטנים נפטרו.

בשנת ה'תשי"א (1951) עלה לארץ והשתכן במעברות בטבריה. למרות הסמכתו לרבנות בכורדיסטן נבחן בארץ ע"י מספר דיינים ביניהם מרן הרב עובדיה יוסף. את המבחנים עבר בהצלחה מרובה והפגין ידע רב. כאשר שירת במילואים, הרב שלמה גורן הציע לו להיות רב צבאי אבל הוא סירב. בהתחלה שימש כמורה ביישובי צפון הנגב. בשנת ה'תשט"ז (1956) התמנה למרא דאתרא של מושבי מנוחה וסגולה. בשנת ה'תשמ"ג (1983) התמנה ע"י המקובל הרב מרדכי אליהו והרבנות הראשית לישראל לשמש כרב ראשי של מועצה אזורית לכיש. בין יתר פעולותיו פתח קורסים לשחיטה ובדיקה. היה חבר ב'בית הוועד' באבן שמואל המיועד להשתלמות רבנים ושו"בים בהוראה הלכה למעשה. עסק בכל מקצועות הרבנות בחייו. למרות שהוצע לו לשמש כדיין, בעונותיו סירב. מלומד בניסים. כתב קמיעות. רבים פנו אליו ונושעו. נפטר ב- ו' אייר ה'תשע"א (2011). חי כ-91 שנים. ציונו בבית העלמין ליד מושב זבדיאל.

אביו: ר' חיים (ממוקו). **אמו:** מרת כתון. **אשתו:** מרת מחבובה (בת ר' שלום לוי). **ילדיו:** ר' יאיר ז"ל, ר' צדיק ז"ל, ר' יאיר, מרת עליזה, מרת ברכה, מרת חנה ע"ה, מרת אסתר, ר' מנשה, ר' אפרים, ר' יוסף, מרת טובה, מרת ציונה ור' בצלאל. **מרבתי:** דודו, חכם מוסא, חכם אברהם מנחם (רבה של עקרא), חכם צמח ברזאני, חכם ר' אפרים, ר' יצחק ברזני (אב"ד בעיר ארביל בכורדיסטן). **מתלמידי:** ר' מנחם בנימין (רב קהילה באלעד), ר' אסף רביב (רב מושב תלמים), ר' שלום אלעזר (רב מושב שחר), נכדו, ר' שלו שבתאי (רב קהילה במושב מנוחה). **מספריו:** **השבח לא-ל** - מעט מדברי תורתו שהובאו ע"י נכדו, ר' שלו שבתאי.

רבינו גויס לצבא העיראקי בניגוד לרצונו. למרות שלא רצה לשרת, הרב האמין כי הכול לטובה. אם הקב"ה סיבב כך, כנראה שיש סיבה טובה לכך. הוא הגיע גם לדרגת קצונה. הרב השתתף במלחמה של העיראקים נגד הבריטים. בזכותו מחלקה שלמה של חיילים שהותקפה ניצלה מאש העיראקים. בזכותו גם לאחד מהחיילים היהודים בצבא הבריטי הוגש סיוע רפואי בחשאי.

במהלך שירותו הקפיד כל העת לאכול אך ורק אוכל כשר. שמר על הדת במצבים קשים ביותר והמשיך ללמוד תורה. בעת שהותו בצבא העיראקי זכה לבקר בקברים של הנביאים יונה ונחום למרות האיסור שהשלטונות הטילו על היהודים להיכנס לשם. הנביא נחום האלקושי מוזכר בתנ"ך בין נביאי 'תרי-עשר'. על-פי המסורת היהודית קברו בעיראק בכפר אַלְקוּש שליד העיר מוסול. רבינו גם הגיע עם הגדוד סמוך לקבר נחום. הרב פחד בהתחלה לבקש מהמפקד הממונה עליו ללכת לציון הנביא מכיוון שאותו מפקד היה ידוע ברשעותו. אחר שאזר אומץ בלבו, ביקש מהמפקד. למרבה הפלא המפקד הסכים ואמר: "לך, אבל תחזור עד הבוקר".

הרב שמח מאוד. לבוש מדים ונושא תרמיל הלך לקבר הנביא. כשהגיע לשם התפלל וברך את ה' על הזכות שנפלה בחלקו. לאחר תפילתו הבחין כי השומר היהודי מטיח דברים כנגד הנביא. שוחט היה מגיע ממוסול מדי פעם כדי לשחוט בשר עבורו, אבל השוחט לא הגיע וארבעה כבשים גדולים המתינו לשחיטה. השומר אמר לנביא: "אם לא יגיע כעת שוחט כדי שיהיה לי בשר לאכול - אני אעבור לעיר". הרב פנה לשומר ואמר: "שלום עליכם". השומר אמר: "לא באורחים כאלה אני חפץ!". הרב שאל: "מדוע?". השומר ענה: "אני יודע שאתה יהודי. אין לי במה לכבד אותך לאכול. הנביא הבטיח לי, שבעוד עשר דקות יבוא אליי שוחט. עבר הזמן והשוחט לא בא". הרב אמר: "אני שוחט!". השומר אמר: "אתה שוחט!?! אתה חייל עיראקי במדים!". הרב אמר: "אני שוחט ממוסול, קוראים לי חכם שבתאי בן חיים".

הרב הוציא מהתרמיל סכין שחיטה ואבן המשחזת. השומר אמר לו: "אני יודע מי אתה, שמעתי עליך". הרב התחיל לשחוט את ארבעת הכבשים, כאשר השומר הכין מדורה. במהלך הלילה הרב ניקר היטב מהחלב והגידים האסורים באכילה. הרב הוזמן על-ידי השומר לסעוד, והם אכלו ושבעו. השחר עלה והרב היה חייב לשוב למחנה. בגדיו היו מלאים בדם ובריח מהשחיטה. השומר הרגיע אותו ושלח איתו למפקד מעט בשר ולחם. הרב חשב לעצמו: "ואיך אחזור כך למחנה? איך המפקד יגיב! מה שיעשה - יעשה! הכול משמיים!".

הרב למחנה חזר והנה המפקד יצא לקראתו. הרב התפלא על כך. המפקד ניגש אליו ואמר בנחת: "שבתאי, לך תישן, תנוח מעט. אנחנו נחכה עד שתתעורר. אני רואה שהמדים שלך התלכלכו! אני אדאג שיביאו לך מדים חדשים ונקיים". המפקד הודה לרב על הבשר והלחם שהביא לו. הרב שאל: "מה קרה, שאתה נוהג בי בטובה?". המפקד ענה: "אין כמו הדת של היהודים. אין אמת כדתכם".

הרב שאל בפליאה: "מדוע אתה אומר כך?". המפקד אמר: "לפני שביקשת ממני ללכת לקבר נחום, הנביא שלכם בא אליי ואיים, שאם לא אשחרר אותך הוא יהרוג אותי!". הרב הודה לבורא עולם על הנס שנעשה לו והלך לישון. כהבטחת המפקד הגדוד התעכב בדרכו עד שהרב היה מוכן.

התמונות והסיפורים מתוך הספר 'השבח לא-ל' ששלח לנו נכדו הרב שלו שבתאי, תודתנו נתונה לו.

מְצוֹת כִּיבוּד הוֹרִים וּשְׁכָרָה

מעטפה שבתוכה יש 15,000 שקל. מצאתי את המעטפה זרוקה על הרצפה באמצע הרחוב. מה צריכים לעשות?"

מיד אמרתי לו שה' יתברך זימן לו עוד מצווה, שהרי מצווה גוררת מצווה. הוא קיים מצוות כיבוד הורים ועכשיו הוא קיבל לידיו עוד מצווה של השבת אבידה.

אמרתי לו שינוח מעט, ישטוף את הפנים ויתחיל להכין מודעות. שיתלה אותם באיזור שבו מצא את הכסף. שיכתוב שהוא מצא מעטפה עם סכום כסף וניתן לקבלה עם סימנים.

הבן מיהר לעשות את המצווה. בקושי שטף פנים, מי מדבר על לנוח. הוא הכין את המודעות וטס במהירות לתלות אותם בכל איזור רחוב השומר שליד ביתי בפרדס כץ.

לאחר זמן לא רב הוא חוזר לבית. חולפות דקות ספורות והטלפון שבבית מצלצל. על הקו מנהל של מפעל לייצור ניילון. הוא מספר לי שהכסף שייך לבן שלו - והוא אבד לו ברחוב פלוני.

ביקשתי ממנו סימנים. ברגע שראיתי שהסימנים מתאימים אמרתי לו שיבוא אלי לבניין ושייקח את הכסף. עוברות דקות ספורות והוא אכן הגיע.

קראתי לבני הקטן. הבאתי לו את המעטפה של הכסף ואמרתי לו: "קח את המעטפה ותקיים את המצווה בעצמך. אתה מצאת, אתה תחזיר ואתה תרוויח מצווה".

הבן שמע לי. הוא לקח את המעטפה וירד למטה כדי להחזיר לאדם את הכסף. ההוא שראה ילד למול עיניו, מיד שאל אותו: "איפה אבא או מישהו גדול?"

הבן שלי סיפר לו את כל הסיפור של ההשגחה פרטית, איך הוא מצא את המעטפה בזכות שהלך ברגל בשנייה האחרונה ולא באופניים.

בעל מפעל התלהב מהסיפור והופתע לטובה. הוא הודה לבני ונפרד ממנו לשלום. הוא הודה לו על היושר שגילה בעת מציאת הכסף והרצון להחזיר את האבידה לבעליה.

לא עוברות יותר משעתיים ובעל המפעל מחייג אליי שוב. הוא אמר לי, שאקרא לבני שיבוא למטה הוא הכין לו הפתעה קטנה.

בני שירד מהר למטה גילה מול עיניו המשתאות אופניים גדולים הכי מתקדמים שיש בשווי אלפיים שקל(!).

כאשר בני חזר לבית, הוא סיפר בהתרגשות על מתנת האופניים. מיד אמרתי לו:

"זה כוחה של מצוות כיבוד הורים. תשמע להורים, תכבד אותם, תעשה מה שהם אומרים. רק אתה תצא המרוויח הגדול מכל הסיפור".

להלן סיפור מדהים המעובד מתוך העלון 'אור השבת'. מגיד המישרים הגאון רבי חיים זאיד שליט"א, רבה של פרדס כץ, סיפר את הסיפור המדהים הבא. יש בו לחזק את הקוראים בכל העניין של כיבוד הורים:

בין העניינים החשובים שתמיד אני ממליץ לכל אחד, שבא להתייעץ איתי, בהקמת הבית זה לחנך את הילדים במצוות כיבוד אב ואם.

מדובר במצווה שיש בה כל הסיבות שחייב לקיים אותה. הניחו בצד את החיוב של עשרת הדיברות. אני מדבר על עניין בן אדם לחברו. על עניין הכרת הטוב בעולם הזה, שללא ספק היא הדרך שסוללת לנו ומאירה לנו את כל מצוות כיבוד הורים.

אני רוצה לעצור רגע ולהביא בפניכם סיפור מדהים, מה מרוויחים על מצוות כיבוד הורים. סיפור שאירע עימי או יותר נכון עם בני בערב חג הפסח.

אשתי היתה צריכה בערב החג לקנות כמה מצרכים לבית. היא קראה לבני שיש לו אופניים קטנים רעועים, מצבם לא משהו. לצורך הדוגמא כשלוחצים על המעצור נהיה פנצ'ר בגלגל. אופניים לא מציאה אבל לפחות אפשר לנסוע איתם.

הבן שמח למשימה שאשתי הטילה עליו. אבל אז היא הוסיפה: "בתנאי אחד אתה יוצא מהבית. אתה לא נוסע עתה באופניים. מסוכן כעת לנסוע ברחובות. רחוב רבי עקיבא בבני ברק בערב חג עמוס ומלא אנשים".

"מסוכן לרכב באופנים בין האנשים ובפרט שהמעצורים והשרשרת בקושי מסונכרנים אחד עם השני. לכן בשום פנים ואופן לא להוציא את האופניים מפתח הבית".

הבן לא ידע את נפשו. הוא לא יודע מה זה להסתובב בבני ברק בקניות בלי אופניים. הוא לא הסכים לתנאי. בחור צעיר עם אופניים- מדוע עליו ללכת ברגל?

עצרתי מיד את כל הדיבורים ואולי את מעט הדמעות שניגרו מעיני בני. קראתי לו אליי ואמרתי לו: "בני, אהובי ויקירי. אני יודע שאתה רוצה לנסוע באופניים, אבל מזדמנת לך כאן מצווה שלא חוזרת במצב הזה - והיא מצוות כיבוד הורים. בזמן ובמקום שאולי לא כ"כ מתאימים לך, קבל את דברי אמא. תשמע לה ואל תצא עם האופניים. היא דואגת לך ואם תשמע לה- זאת ההצלחה שלך!".

לא הייתי צריך להוסיף יותר ממילים אלו. בני הבין את המצב והחליט להתגבר על היצר. הוא שמע בקול אשתי ויצא לכיוון המכולת.

לאחר מספר דקות הוא חזר מזיע ומתנשף ובידו מעטפה חומה. הוא מגיע אלי ואומר לי: "אבא לא תאמין. מצאתי

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה מרים בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל אריה בן מרים ז"ל דוד יצחק בן פרחת ז"ל אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה אילנה (מתרוזה) בת שרה ע"ה אליאור בן פרידה ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל שושנה בת נעמי ע"ה כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאיל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי יזיז בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת מסעודה ע"ה סעידה בת תופחה ע"ה הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן רבקה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל קסאנש בת דגיטו ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה חיים חמוטל בן רינה ז"ל שפרה בת פסיה ע"ה